

Hafnarreglugjörð

fyrir

Vestmannaeyjakauptún.

Stjórnarráð Íslands hefir 8. des. 1908 gefið út svofelda hafnarreglugjörð fyrir Vestmannaeyjakauptún samkvæmt lögum nr. 62 frá 10. nóv. 1905.

I. Hafnargjald.

Af öllum skipum (að undanteknum þeim er síðar getur um), sem mæld eru til lestatafs, er taka seglfestu, vatn, vörur eða aðrar nauðsynjar í Vestmannaeyjum, eða leggja þar eitthvað á land, er þau hafa meðferðis, skal greiða hafnargjald 10 aura af hverri smálest alls farmrúmsins, þá er þau í fyrsta sinni á árinu leita hafnar þar og leggjast fyrir akkerum fyrir innan beinu línu milli Klatusnefs og Sigurðar-Rönku. Fermi skip eigi nje affermi vörur eða afla, skal þó aðeins greitt hálf gjald þetta, og hafni skip sig oftast en einu sinni á árinu, greiðist í hvert sinn aðeins 5 aurar af hverri smálest farmrúmsins. Af þilskipum og vjelarbátum, sem að nokkru eða öllu leyti eru eign utanhjeraðsmanna og dvelja í Vestmannaeyjum til flutninga eða aflabragða nokkurn hluta vertíðar, minst 14 daga, skal greiða í hafnargjald ár hvert 3 kr fyrir hverja smálest, en fyrir skemri dvöl en 14 daga 10 aura af smálest hverri fyrir hvern sólarhring, þó ekkert gjald fyrir fyrsta sólarhringinn.

Hafnargjöldin og önnur gjöld, er ræðir um í reglugjörð þessari, renna í hafnarsjóð Vestmannaeyjakauptúns.

Undanþegin hafnargjaldi eru öll herskip, hveffrar þjóðar sem eru, svo og póst- og vöruflutningaskip, er hafna sig þar samkvæmt fastákveðinni ferðaáætlun, einnig mælingar- og spitalaskip, skip sem leita hafnar vegna sjóskemda og loks öll innlend þilskip og vjelarbátar, er leita hafnar vegna storms og hvorki ferma nje afferma vörur eða afla.

II. Hafnarfestar og gjald fyrir afnot þeirra.

Hafnarfestum þeim, sem lagðar eru á höfnina á kostnað lendingarsjóðs, skal haldið við á kostnað hafnarsjóðs, sem hefir umráð yfir þeim, til afnota fyrir vjelarbáta og önnur smáskip, er stunda fiskiveiðar í Vestmannaeyjum. Þangað til 1. febrúar ár hvert hafa Vestmannaeyingar forgangsrjett til að fá á leigu hafnar-

141 festar hjá hafnarnefnd, til afnota fyrir báta, sem eru eign þeirra að öllu leyti.
 8. des. Hafnarfestar þær, sem eigi eru leigðar Vestmannaeyingum 1. febrúar ár hvert, skal hafnarnefnd lána eða leigja til afnota fyrir báta án tillits til hverjir eru eigendur þeirra, um eitt ár eða skemri tíma, og gengur sá fyrir, er fyr beiðist láns eða leigu. Fyrir afnot hafnarfesta greiða bátar þeir, er rædir um í I. kafla eigi sjerstakt gjald. Hver sá, sem leigt hefir hafnarfesti, hefir um leigutimann full umráð yfir henni, og skal um notkun festarinnar fara eftir fyrirmælum 4. gr. laga nr. 3, 13. mars 1901. Í byrjun leigutímans, sem eigi má vera lengri en 1 ár, skal hafnarnefnd sjá um, að hin leigða hafnarfesti sje í góðu lagi.

Hafnarnefndinni er skylt að sjá um, að jafnan sjeu nógar hafnarfestar fyrir báta Vestmannaeyinga, og ennfremur nokkrar handa öðrum bátum, svo framarlega sem rúm hafnarinnar leyfir það.

Enginn bátur má liggja á höfninni fyrir akkerum eða öðrum festum en einhverri hafnarfestanna, nema þær sjeu allar leigðar, og má bátur þá eigi liggja á öðrum stað, en þar sem hafnarnefnd vísar til.

Af hverjum bát, sem að fullu er eign Vestmannaeyinga og mældur er til lestatala og gengur til fiskjar eða flutninga minst 14 daga af árinu, skal greiða í festargjald 2 kr. af hverri smálest árlega. Fyrir styttri leigutíma en ár greiðist lægra gjald, sem hafnarnefnd ákveður.

III. Seglfesta o. fl.

Enginn má kasta út seglfestu eða grjóti á innri hafnarlegunni, eigi heldur má taka seglfestu nje leggja hana á land á öðrum stað en þeim, er hafnarnefnd ákveður. Öll óþörf akkeri skulu tekin af höfninni svo og skipsflök og hvað eina skipum hættulegt, er liggja kann á henni eða í sandinum vestur af henni. Skal þetta gjört á kostnað hlutaðeiganda, ef þeir gjöra það eigi sjálfir eftir skipun hafnarnefndar.

IV. Leiðarljós og merki.

Til leiðbeiningar við inn- og útsigling af höfninni skulu, þegar dimt er af nóttu og bátar úr Vestmannaeyjum eru á sjó, vera ljós á þeim stöðum, sem hafnarnefnd tiltekur. Veifur um daga en ljós á nóttum skal vera til taks á Gjábakka og Eiðinu, er gefi bendingu um, að Leiðin sje ófær. Aldrei mega vjelarbátar fara með fullri ferð á innri hafnarlegunni eða Leiðinni, þegar fleiri bátar eru þar á ferð. Á höfninni má eigi blása í þokuhorn eða lúður nema hjálpar þurfi.

V. *Hafnarnefnd, hafnarvörður, hafnarsjóður.*

141

8. des.

I hafnarnefnd skulu vera 3 menn; af þeim kýs sýslunefnd einn, hreppsnefnd annan, en hinn þriðja kýs Bataábyrgðarfjelag Vestmannaeyja, en líði það fjelag undir lok, kýs sýslunefnd 2. Kosningin gildir til 3 ára. Hafnarnefndarmenn fá engin laun fyrir starf sitt. Sýslunefndin skipar, eftir tillögu hafnarnefndar, hafnarvörð, sem fyrir hönd hafnarnefndar hefir alla daglega umsjón með höfninni; hann sjer um að hafnarreglugjörðinni sje fylgt og að alt fari reglulega fram á höfninni; hann hefir og umsjón með og segir fyrir um afnot allra opinberra bryggna; hann kveikir og slekkur á leiðarljósunum á ákveðnum tíma og sjer um, að hafnarmerki og hafnarfestar sjeu í góðu lagi. Hann skal ráða bót á öllum skemdum sem fyrst og haganlegast og hefir hafnarnefnd í ráðum ef þörf þykir, og hann ber ábyrgð á því fyrir hafnarnefndinni, að alt sje í reglu. Sýslunefndin ákveður þóknun handa honum, sem greiðist úr hafnarsjóði.

Lögreglustjóri innheimtir tekjur hafnarsjóðs gegn 4% innheimtulaunum og gjörir árlega reikning fyrir tekjum hans og gjöldum. Reikningarnir skulu fylgja sýslusjóðsreikningunum og endurskoðast og úrskurðast ásamt þeim. Sýslunefndin ákveður, hvernig fje hafnarsjóðs skuli ávaxtað, enda ber hún ábyrgð á innstæðu hans eins og öðrum eignum sýslufjelagsins.

VI. *Hegningarákvæði o. fl.*

Brot gegn reglugjörð þessari varða sektum alt að 400 kr. og fer um mál útaf þeim sem um almenn lögglumál.

Reglugjörð þessi öðlast gildi 1. janúar 1909 og skal endurskoðuð fyrir 1. janúar 1916.

Í stjórnarráði Íslands, 8. desember 1908.

Í fjarveru ráðherra.

Kl. Jónsson.

Jón Hermannsson.